

saa i Henseende til Giftermaal kunde aabne sig for ham i de aristokratiske Krese?

Paa den anden Side: i det salomonske Hus vilde han rimeligvis træffe Børsens Matadorer, Bankernes Chefer og Byens store Industridrivende, kort sagt, den lille Kres af Pengemænd, der, naar det kom til Stykket, regerede den øvrige Verden. Selv uden al Spekulation i noget Giftermaal vilde det være af stor Betydning for ham at komme sammen med saadanne Folk og faa Lejlighed til at paavirke dem til Gunst for sit Værk. Baronessen rejste jo nu desuden bort, — og han havde ikke Tid til at vente. Idag, imorgen, i hvert Fald inden to-tre Maaneder maatte han have erobret Tryllestaven, der gav ham Magt over Menneskene, og som i hans Haand skulde forvandles til en Tordenkile.

Han var kommen ud paa Torvet og saae op paa Uret i den høje Hjørnebygning. Der var endnu Tid til Visiten hos Salomons, og han bestemte sig til at gaa derhen. Men han var endnu lidt fortumlet af sin Oplevelse hos Baronessen, og han maatte først sætte sig ind i en Kafe et Øjeblik og drikke sig et Glas Øl for at falde lidt til Ro og ligesom forberede sig paa Besøget. Han havde aldrig før sat sine Ben i et jødisk Hjem, og han havde hørt saa meget om de gamle Skikke og Forskrifter, paa hvis Overholdelse der blev lagt saa stor Vægt. Det galdt jo nu om at gøre et godt Indtryk, og han var ængstelig for at komme til at støde an.

Efterhaanden gled han dog tilbage til sine forrige Tanker. Han kunde ikkelade være med at forundre sig over, at hint uoverlagte Ord, som var undsluppet ham den Nat hos Neergaard, havde faaet saa vidtrækkende Følger. For det fremgik